

15. nedjelja kroz godinu A

Tebi dolikuje hvalospjev!

*Ti, Gospodine, pohodi zemlju i ti je natopi,
obogati nju veoma. (slobodno prema Ps 65,2.10)*

Prvo čitanje

Izaija 55,10-11

Ovo govori Gospodin: "Kao što dažd i snijeg s nebesa silaze i ne vraćaju se onamo dok se zemlja ne natopi, oplodi i ozeleni da bi dala sjeme sijaču i kruh za jelo, tako i riječ koja iz mojih usta izlazi ne vraća se k meni bez ploda, nego čini ono što sam htio i obistinjuje ono zbog čega je poslah."

Drugo čitanje

Rimljanima 8,18-23

Braćo i sestre! Smatram, uistinu: sve patnje sadašnjega vremena nisu ništa prema budućoj slavi koja se ima očitovati u nama. Doista, stvorenje sa svom žudnjom iščekuje ovo objavljenje sinova Božjih: stvorenje je uistinu podvrgnuto ispraznosti – ne po svojoj volji, nego zbog onoga koji ga podvrgnu – ali u nadi. Jer i stvorenje će se osloboditi robovanja pokvarljivosti da sudjeluje u slobodi i slavi djece Božje. Jer znamo: sve stvorenje zajedno uzdiše i muči se u porođajnim bolima sve do sada. Ali ne samo ono! I mi koji imamo prvine Duha, i mi u sebi uzdišemo iščekujući posinstvo, otkupljenje svoga tijela.

Evandjelje

Matej 13,1-9

Onoga dana iziđe Isus iz kuće i sjede uz more. I nagnu k njemu silan svijet te je morao ući u lađu: sjede, a sve ono mnoštvo stajaše na obali. I zborio im je mnogo u prisposodobama:

"Gle, iziđe sijač sijati. I dok je sijao, nešto zrnja pade uz put, dođoše ptice i pozobaše ga. Nešto opet pade na kamenito tlo, gdje nemaše dosta zemlje, i odmah izniknu jer nemaše duboke zemlje. A kad sunce ogranu, izgorje i jer nemaše korijena, osuši se. Nešto opet pade u trnje, trnje uzraste i uguši ga. Nešto napokon pade na dobru zemlju i davaše plod: jedno stotruk, drugo šezdesetotruk, treće tridesetotruk."

"Tko ima uši, neka čuje!"

Za razmišljanje

U današnjem isječku pisma slušamo prisodobu o sijaču. Govorenje u prisodobama – nama možda pomalo strano – bilo je Isusovim suvremenicima veoma blisko. Stari zavjet obiluje primjerima tog načina govorenja. Tim se načinom služe pogotovo rabini, učitelji naroda, da mu približe duboka iskustva Boga.

Isus želi dvoje postići tim prisodobama: s jedne strane ljudima govoriti njihovim jezikom, s druge strane prenijeti im također nešto, što u konačnici nadilazi ljudsku istinu. Slike, koje primjenjuje, su jasne i uzete iz života ondašnjeg slušača. Na kraju zahtijevaju dublje promatranje – razmatranje srcem. Pozvani smo ne stati kod vanjskog smisla riječi, već pitati, tražiti, istraživati i dati se dodirnuti od skrivenog smisla.

Možda bismo jednom mogli ovu nama tako poznatu prisodobu primjeniti sasvim osobno na sebe. Pogledajmo na se kao na sjeme, posađeno od Gospodina. Koje sjeme smo mi? Ležimo li na putu, na kamenitu tlu, usred trnja ili u dobroj zemlji? Možemo li imenovati ptice, stijene, trnje ali i plodnu zemlju našega života? Jesu li to ljudi, životne okolnosti, nepromjenjive činjenice? Što nas priječi, što nam je od pomoći? Uzmimo si jednom svjesno vremena, promatrati se poput sjemena i o nama i našem životu s Bogom pomalo porazgovarati. Jer on naše neplodno tlo, ukoliko se s takvim borimo, želi preoblikovati u plodno. On to može onda, ako mu pružimo mogućnost i otvorimo sebe i svoje djelovanje.

Molimo danas za sebe i jedni za druge, da sve više i sve dublje proniknemo i dotaknemo istinu, koju Isus svojim prisodobama izriče. Molimo da ta istina imadne moć promijeniti potpuno i naš život.

15. nedjelja kroz godinu A

Tebi dolikuje hvalospjev!

*Ti, Gospodine, pohodi zemlju i ti je natopi,
obogati nju veoma. (slobodno prema Ps 65,2.10)*

Prvo čitanje

Izaija 55,10-11

Ovo govori Gospodin: "Kao što dažd i snijeg s nebesa silaze i ne vraćaju se onamo dok se zemlja ne natopi, oplodi i ozeleni da bi dala sjeme sijaču i kruh za jelo, tako i riječ koja iz mojih usta izlazi ne vraća se k meni bez ploda, nego čini ono što sam htio i obistinjuje ono zbog čega je poslah."

Drugo čitanje

Rimljanima 8,18-23

Braćo i sestre! Smatram, uistinu: sve patnje sadašnjega vremena nisu ništa prema budućoj slavi koja se ima očitovati u nama. Doista, stvorenje sa svom žudnjom iščekuje ovo objavljenje sinova Božjih: stvorenje je uistinu podvrgnuto ispraznosti – ne po svojoj volji, nego zbog onoga koji ga podvrgnu – ali u nadi. Jer i stvorenje će se osloboditi robovanja pokvarljivosti da sudjeluje u slobodi i slavi djece Božje. Jer znamo: sve stvorenje zajedno uzdiše i muči se u porođajnim bolima sve do sada. Ali ne samo ono! I mi koji imamo prvine Duha, i mi u sebi uzdišemo iščekujući posinstvo, otkupljenje svoga tijela.

Evangelje

Matej 13,1-23

Onoga dana iziđe Isus iz kuće i sjede uz more. I nagnu k njemu silan svijet te je morao ući u lađu: sjede, a sve ono mnoštvo stajaše na obali. I zborio im je mnogo u prisposobama:

"Gle, iziđe sijač sijati. I dok je sijao, nešto zrnja pade uz put, dođoše ptice i pozobaše ga. Nešto opet pade na kamenito tlo, gdje nemaše dosta zemlje, i odmah izniknu jer nemaše duboke zemlje. A kad sunce ogranu, izgorje i jer nemaše korijena, osuši se. Nešto opet pade u trnje, trnje uzraste i uguši ga. Nešto napokon pade na dobru zemlju i davaše plod: jedno stostruk, drugo šezdesetstruk, treće tridesetstruk."

"Tko ima uši, neka čuje!"

I pristupe učenici pa ga zapitaju: "Zašto im zboriš u prisposodobama?" On im odgovori: "Zato što je vama dano znati otajstva kraljevstva nebeskoga, a njima nije dano. Doista, onomu tko ima dat će se i obilovat će, a onomu tko nema oduzet će se i ono što ima. U prisposodobama im zborim zato što gledajući ne vide i slušajući ne čuju i ne razumiju. Tako se ispunja na njima proroštvo Izaijino koje govori:

'Slušat ćete, slušati – i nećete razumjeti; gledat ćete, gledati – i nećete vidjeti! Jer usalilo se srce naroda ovoga: uši začepiše, oči zatvoriše da očima ne vide, ušima ne čuju, srcem ne razumiju te se ne obrate pa ih izliječim.'

A blago vašim očima što vide, i ušima što slušaju. Zaista, kažem vam, mnogi su proroci i pravednici željeli vidjeti što vi gledate, ali nisu vidjeli; i čuti što vi slušate, ali nisu čuli. Vi, dakle, poslušajte prisposobu o sijaču. Svakomu koji sluša Riječ o Kraljevstvu, a ne razumije, dolazi Zli te otima što mu je u srcu posijano. To je onaj uz put zasijan. A zasijani na tlo kamenito – to je onaj koji čuje Riječ i odmah je s radošću prima, ali nema u sebi korijena, nego je nestalan: kad zbog Riječi nastane nevolja ili progonstvo, odmah se pokoleba. Zasijani u trnje – to je onaj koji sluša Riječi, ali briga vremenita i zavodljivost bogatstva uguše Riječ, te ona ostane bez ploda. Zasijani na dobru zemlju – to je onaj koji Riječ sluša i razumije, pa onda, dakako, urodi i daje: jedan stostruko, jedan šezdesetstruko, a jedan tridesetstruko."

Za razmišljanje

U današnjem isječku pisma slušamo prisposobu o sijaču. Govorenje u prisposodobama – nama možda pomalo strano – bilo je Isusovim suvremenicima veoma blisko. Stari zavjet obiluje primjerima tog načina govorenja. Tim se načinom služe pogotovo rabini, učitelji naroda, da mu približe duboka iskustva Boga.

Isus želi dvoje postići tim prisposobama: s jedne strane ljudima govoriti njihovim jezikom, s druge strane prenijeti im također nešto, što u konačnici nadilazi ljudsku istinu. Slike, koje primjenjuje, su jasne i uzete iz života ondašnjeg slušača. Na kraju zahtijevaju dublje promatranje – razmatranje srcem. Pozvani smo ne stati kod vanjskog smisla riječi, već pitati, tražiti, istraživati i dati se dodirnuti od skrivenog smisla.

Možda bismo jednom mogli ovu nama tako poznatu prisposobu primjeniti sasvim osobno na sebe. Pogledajmo na se kao na sjeme, posađeno od Gospodina. Koje sjeme smo mi? Ležimo li na putu, na kamenitu tlu, usred trnja ili u dobroj zemlji? Možemo li imenovati ptice, stijene, trnje ali i plodnu zemlju našega života? Jesu li to ljudi, životne okolnosti, nepromjenjive činjenice? Što nas priječi, što nam je od pomoći? Uzmimo si jednom svjesno vremena, promatrati se poput sjemena i o nama i našem životu s Bogom pomalo porazgovarati. Jer on naše neplodno tlo, ukoliko se s takvim borimo, želi preoblikovati u plodno. On to može onda, ako mu pružimo mogućnost i otvorimo sebe i svoje djelovanje.

Molimo danas za sebe i jedni za druge, da sve više i sve dublje proniknemo i dotaknemo istinu, koju Isus svojim prisposobama izriče. Molimo da ta istina imadne moć promijeniti potpuno i naš život.